William Shakespeare - Sonetul CXIX

Ce leac baui din lacrima de stima
curgand prin filtre diavolesti, din frig?
Mi-e spaima vis si visul spaime-anima
si pierd cand sunt aproape de castig!
Al inimii trecut nemernic sterge
tot ce iubirea-mi binecuvanta,
OCHI-MI GOLESC ORBITA CA S-ALERGE
SUB NEBUNEASCA FRANGERE DE STEA.
O, rau benefic! Bine si mai bine
razbat numai cand raul l-au baut
iubirea inaltata pe ruine
creste mai limpede ca la-nceput.

Slujit de rau, cel care-a risipit
si-ntoarce pierderile-ntreit